

РЕШЕНИЕ

№ 6127

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антони Йорданов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Горелски

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5033** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], против Решение № 71644/30.03.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 102-ри състав по нахд № 10798/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба Д"ИТ", оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на първоинстанционния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С наказателно постановление № 22-004167/20.11.2017г., издадено от

Директор дирекция "ИТ"-Софийска област, на касатора е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500лв. на основание чл.416, ал.5, вр.чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

С касираното съдебно решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства и е обосновал своите прави изводи. Първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното лице, е нарушило цитираната по-горе разпоредба от КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 102-ри състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд правилно е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

От правна страна.

Предмет на касационна проверка съгласно чл.218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно. В настоящия случай наведените в касационната жалба доводи са неоснователни.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя относно наличието на нарушение на материалния закон и допускане на съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на оспореното решение.

Видно от събраните в хода на административното производство доказателства, които напълно изясняват фактическата обстановка по делото, действително липсва заплащане на трудовото възнаграждение на установените в платежната ведомост лица като срокът за това предписание е изтекъл на 25.09.2017г.

Предмет на санкция в спорното НП е неизпълнение на предписание на дл. лица от Дирекция "Инспекция по труда"-С. област. Същото по естеството си представлява индивидуален административен акт, чиято функция е подробно уредена в разпоредбата на чл.404 КТ и се свежда най-общо до форма на административна репресия за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство. По делото са налице доказателства за това, че така даденото предписание не е оспорено и е влязло в сила, като диспозитивът му е породил правното си действие, установявайки срок за изплащане на трудовите възнаграждения на работниците. Като не е оспорил дадените от дл. лице при Д "ИТ" задължителни

предписания, жалбоподателят е бездействал, лишавайки се от възможността да отмени правното им действие, поради което е бил длъжен да се съобрази с предписанието. Като не го е сторил е допуснал констатираното с АУАН и санкционирано със спорното НП адм. нарушение, както правилно е приел това районният съд.

На следващо място, несвоевременното плащане на допълнителното възнаграждението за положен труд винаги е свързано с неблагоприятни последици за работника или за служителя. Според чл.404, ал.1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: по т. 1 да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Отговорността на дружеството по чл. 415, ал.1 от КТ е обективна и при ангажирането ѝ не се изследва въпросът за вината, тъй като юридическите лица не могат да имат виновно или безвиновно поведение. Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева. Наложената имуществена санкция е определена на минимума, предвиден в закона, поради което съответства на целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН.

На основание чл. 143, вр.чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 71644/30.03.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 102-ри състав по нахд № 10798/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.